

پایان نامه جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد در رشته مطالعات منطقه ای

موضوع :

مقایسه روابط فرآتلانتیک در دور اول و دور دوم

ریاست جمهوری جورج بوش

استاد راهنما :

جناب آقای دکتر چگینی زاده

استاد مشاور :

جناب آقای دکتر دهقانی فیروز آبادی

استاد داور :

جناب آقای دکتر متقی

دانشجو :

حسن نجفی

ورودی ۸۴-۸۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فهرست

صفحه	عنوان
	فصل اول : طرح تحقیق و کلیات
	طرح موضوع
	علل انتخاب موضوع
	سئوال اصلی
	فرضیه اصلی
	متغیرها
	روش تحقیق
	مروری بر ادبیات پیشین
	ساختار و سازماندهی پژوهش
	فصل دوم : چارچوب نظری پژوهش
	گفتار اول : رهیافت رئالیسم تهاجمی
	الف - مفروضات پایه ای رئالیسم تهاجمی
	ب - الگوی رفتاری قدرت های بزرگ
	گفتار دوم : رئالیسم تهاجمی و جایگاه ایالات متحده در آن
	فصل سوم : بررسی روابط فراآتلانتیک تا سال ۲۰۰۳
	گفتار اول : نگاهی گذرا به روابط اروپا - امریکا در دور جنگ سرد و پس از آن
	گفتار دوم : روابط اروپا - امریکا پس از ۱۱ سپتامبر

	یکجانبه گرایی امریکا؛ چالش فراآتلانتیک
	عراق؛ رویکرد متفاوت امریکا - اروپا
	بحران عراق؛ اجماع اروپایی یا اختلاف نظر
	عراق؛ خطوط گسل
	گفتار سوم: چالش و تعاملات اروپا - امریکا (دور اول دولت بوش)
	الف - حوزه سیاسی و دفاعی - امنیتی
	۱- ناتو و روابط فراآتلانتیک
	۲- شکاف در پیمان ناتو
	۳- ارتش مستقل اروپایی: چالش فراآتلانتیک
	۴- طرح دفاعی ملی موشکی
	۵- نادیده گرفتن معاهدات و پیمان های بین الملل
	ب - حوزه خاورمیانه
	۱- مسئله تروریسم
	۲- روند صلح اعراب - اسرائیل
	۳- پیوستن ترکیه به اتحادیه اروپا
	۴- دموکراتیزه کردن کشورهای خاورمیانه بزرگ
	فصل چهارم: روابط فراآتلانتیک از سال ۲۰۰۳ به بعد
	مقدمه
	گفتار اول: بازسازی روابط پس از جنگ؛ تقویت اتحاد آتلانتیکی
	گفتار دوم: همسویی فراآتلانتیک و تلاش های چند جانبی گرا

	ناتو؛ دوران بازگشت به هماهنگی و همکاری
	گسترش ناتو به شرق و مسئله روسیه
	مسئله کوزوو
	بحران هسته‌ای کره شمالی؛ تلاشی چند جانبی
	مناقشه اعراب و اسرائیل؛ تقویت اتحاد
	استقبال محتاطانه اروپا از ابتکار خاورمیانه بزرگ
	گفتار سوم؛ راهبرد اروپا - امریکا در قبال ایران؛ مطالعه موردی بحران هسته‌ای ایران
	مقدمه
	الف - نگاه امریکا به ایران پس از حوادث ۱۱ سپتامبر
	ب - اروپا و ایران پس از ۱۱ سپتامبر
	ج - نقاط اشتراک و افتراق دیدگاه‌های اروپا و امریکا درباره ایران
	د - مواضع امریکا در قبال بحران هسته‌ای ایران
	۱- امریکا و بحث هسته‌ای ایران پس از ۱۱ سپتامبر
	۲- نومحافظه کاران، پرونده هسته‌ای و روابط فرآ آتلانتیک
	۳- اهداف چندگانه اروپا در پرونده هسته‌ای ایران و موضع گیری کابینه بوش
	۴- همسویی فرآ آتلانتیک؛ گزارش هسته‌ای ایران به شورای امنیت
	۵- عبور از تفاوت‌هایی تاکتیکی؛ گزارش هسته‌ای ایران به شورای امنیت
	فصل پنجم؛ مقایسه روابط اروپا - امریکا در دور اول و دور دوم دولت

بوش	
	گفتار اول : مولفه های موثر در اتخاذ رويکرد چند جانبه دولت بوش
	۱ - آرایش جدید نخبگان در فرایند تصمیم سازی و تصمیم گیری بوش
	۲ - انتخابات میان دوره ای کنگره (نوامبر ۲۰۰۶)
	۳ - تعديل در سياست های پنتاگون
	۴ - نقش فرایinde وزارت خارجه
	۵ - نفوذ افکار عمومی و نقش موسسات تحقیقاتی و پژوهشی
	۶ - آسیب پذیری موقعیت جهانی امریکا
	۷ - افزایش تهدیدات تروریستی
	۸ - فاجعه ژئopolیتیکی
	گفتار دوم : بازسازی اتحاد آتلانتیکی : افزایش همکاری ها
	نتیجه گیری

فصل اول

طرح تحقیق و کلیات

فصل اول : طرح تحقیق

طرح موضوع

نخستین دهه پس از جنگ سرد ، دوران نسبتاً مناسبی برای اجرای مقاصد استراتژیک ایالات متحده بود . همگونی اقتصادی و نظامی امریکا یک ساختار بین المللی تک قطبی ایجاد نموده بود که به نوبه خود ، شالوده استقرار ثبات جهانی را شکل می داد . سلسله مراتب و نظم که به طور طبیعی از عدم تقارن قدرت سرچشمه گرفته ، ترسیم یک دور نمای تازه بین المللی و استراتژی کلان جدید را غیر ضروری جلوه می داد .^۱ در این دوران امریکا با تفوق نظامی ، اقتصادی و حتی فرهنگی به قدرتی بی رقیب تبدیل شد . و به دنبال تحکیم و تثبیت جایگاه هژمونیک خود در نظام بین المللی برآمد . هرچند تلاش امریکا برای تثبیت هژمونی از نیمه دوم دهه ۱۹۹۰ آغاز گردید ، اما روی کارآمدن نومحافظه کاران به رهبری بوش پسر و وقوع حادثه ۱۱ سپتامبر فرصتی استثنایی برای زمامداران امریکا فراهم کرد تا به طور یک جانبه برای تثبیت هژمونی خود در قرن بیست و یکم گام بردارند . امریکا میان قدرت نظامی ، سیاسی و اقتصادی خود با رقبا و متحدهن دیگر به قدری فاصله احساس می کند که علاقمند نیست در هر موضوعی و در هر شرایطی «مشارکت در تصمیم گیری» داشته باشد بلکه در چنین فضایی یک نوع خود برترینی ، رضایت از خود ، بی تفاوتی و روحیه تهاجمی در جامعه امریکا بوجود آمد که به قول «چارلز کرافامر» «یکجانبه گراین

---

۱. کوچان ، چارلز ، «هژمونی توالی یا نظام چند قطبی با ثبات» ، درجی . جان ایکنبری ، «تنها ابر قدرت : هژمونی امریکا در قرن ۲۱» ، ص ۱۱۱ .

نوین» امریکا نامیده می شود . بدین معنی که قدرت امریکا و تک قطبی بودن نظام بین الملل این اجازه را به امریکا داد تا به یکجانبه و بدون توجه به سایر کشورها در سطح جهان عمل کند .^۱

در مقابل کشورهای اروپایی نسبت به روش یکجانبه امریکا در سیاست خارجی ، که گفته می شود با گرایش اروپا به اهمیت دادن به «مذاکره ، مصالحه و خصایص محدودیت های پذیرفته شده» در تناقض است ، اعتراض کرده اند . این انتقادات در ماه های اول دولت جورج دبیلیو بوش ، به خاطر رد پروتکل کیوتو و تهدید به صرف نظر از معاهده منع موشک های بالستیکی شدت گرفت . لذا شاهد شکاف های اساسی و مفهومی در زمینه تعیین اولویت ها و منطق برنامه ریزی های گروهی مجموعه غرب ، بالاخص اروپا و آمریکا هستیم .^۲ حادثه ۱۱ سپتامبر به کاتالیزوری برای تحقق نیازهای هژمونیک امریکا تبدیل شد . این کشور دو استراتژی عمدۀ را اتخاذ کرد : استراتژی مبارزه با تروریسم و سلاح های کشتار جمعی . جنگ افغانستان و عراق نمونه اجرای عملی دو استراتژی فوق است . رفتار یکجانبه ایالات متحده ، در حمله به عراق اوج یکجانبه گرایی این کشور را نشان داد . لذا دو خط گسل مهم را بیش از پیش نمایان ساخت : یکی گسل میان کشورهای اروپایی ، در قالب کشورهای آتلانتیک گرا (مثل انگلیس) و اروپا گرا (مثل فرانسه) و دیگری شکاف میان امریکا و اروپا (با تاکید بر جوامع اروپایی در قالب اتحادیه اروپا) .

---

1 . سریع القلم ، محمود ، «مبانی نظری سیاست خارجی بوش» ، فصلنامه اسرائیل شناسی - امریکا شناسی .

2. Rubin Hames, "Building a New Atlantic Alliance", Restoring Americas partnership with Europe, Foreign Affairs, July/August 2008, p.101

اما به دنبال بحران عراق و وضعیت دردناک دولت بوش در آن کشور ، که به قول رابت جرویس به «پاشنه آشیل» دکترین بوش تبدیل شد ، ایالات متحده که پیشتر گفته بود در پاسخ به فقدان حمایت بین المللی از ماموریت خطیر این کشور در عراق باید به «تنبیه فرانسه ، نادیده گرفتن آلمان و بخشیدن روسیه اقدام کند» ، اکنون نگاه تحقیر آمیز خود را هم نسبت به وجود معماری در امور خارجی و هم نسبت به تصمیم گیری جمعی متحдан ، تفهم می کرد .^۱

پی آمد جنگ عراق و انتقاد گروه های مختلف از یکجانبه گرایی و جنگ پیش دستانه منجر به تغییرات محدودی در رفتار امنیتی و راهبرد دفاع ملی امریکا گردید . رابت گیتس برخلاف رامسفلد در صدد برآمد تا برای چند جانبه گرایی در رفتار راهبردی امریکا با متحدان (اروپایی) دررونده بحران های منطقه ای (و حتی جهانی) ابتکارهای موثری را به کار گیرد . در این ارتباط ، موضوع جنگ پیش دستانه تحت الشعاع چند جانبه گرایی ، ائتلاف و نهاد گرایی قرار گرفت . از سویی شاهد جابجاگی رفتار راهبردی امریکا از فضای پیش دستانه پس از ۱۱ سپتامبر به حوزه بازمانده و از الگوی معطوف به یکجانبه گرایی به نشانه های از چند جانبه گرایی طی سال های ۲۰۰۶ به بعد هستیم .^۲ لذاست که دولت بوش در دور دوم ریاست جمهوری خود به دنبال احیای رفتار مبتنی بر نزاکت در دو سوی اقیانوس اطلس و همکاری نزدیک استراتژیک برآمد . چرا که اعمال رهبری جهانی در چنین شرایطی مستلزم نوعی معماری بین المللی و

1. برزنیسکی ، زبیگنیو ، «فرصتی دوباره» ، ترجمه حسن عبدی و سینا مالکی ، انتشارات صمده ، ۱۳۸۷ .

2. متقی ، ابراهیم ، «تحول در راهبرد دفاع ملی امریکا» از جنگ پیش دستانه تا بازدارندگی منطقه ای ، فصلنامه راهبرد دفاعی ، سال ششم ، شماره ۲۲ ، پائیز ۱۳۸۷ ، ص ۵۴ .

اتخاذ رویکردی چندجانبه گرا می باشد ؛ ایالات متحده با این رویکرد از یک طرف به «متحدانش اطمینان خواهد داد که از قدرتش توام با عقلانیت و محدودیت استفاده خواهد کرد» و از طرفی با اتخاذ نشانه هایی از رفتارهای چند جانبه گرا در سیاست خارجی سعی در استفاده از پتانسیل بازیگران محوری نظام بین الملل^۱ همچون اروپا برای مواجهه با چالش های هژمونی خود بر خواهد آمد .

همان طوری که نو واقع گرایان معتقدند این ساختار نظام بین الملل و در واقع نحوه توزیع قدرت و توانمندی های درون نظام است که به رفتار بازیگران شکل می دهد . طبق این مفروضه ، ساختار نظام بین الملل کنونی نظام هژمونیک و هژمونی آن امریکاست . لذا این کشور برای بقای خویش و حفظ امنیت مانند هر کشور دیگری جز اصل خودیاری و منافع خود یکسری رویکردهایی را در سیاست خارجی اتخاذ می کند . این امر را می توان در زمرة مقتضیات ساختاری نظام بین الملل و دگرگونی فضای قدرت بازیگران مورد توجه قرار داد .^۲

جیمز روبین در مقاله خود در فارین افیرز در ژولای و اگوست ۲۰۰۸ مطرح می کند تاکید واشنگتن بر دیپلماسی و تغییر جهتش از یکجانبه گرایی و جنگ طلبی به متعاقد سازی و سیاست خارجی چند جانبه گرا ، تاثیر مفیدی بر روابط اروپا - امریکا گذاشته است .^۳

لذا با توجه به طرح موضوع سئوال و فرضیه به شکل ذیل شکل می گیرد :

---

1. برزنیسکی ، پیشین .

2. متقی ، ابراهیم ، پیشین ، ص ۵۵ .

3. Rubin, James, op. cit. p. 102 .

سؤال اصلی :

چه عواملی باعث ایجاد تغییر در روابط ایالات متحده با اروپا در دور دوم ریاست جمهوری بوش شده است ؟

فرضیه :

محدودیت های ساختار بین الملل و تحولات داخلی آمریکا ضمن چرخش سیاست خارجی امریکا از یکجانبه گرایی به چند جانبی گرایی در دور دوم دولت بوش منجر به نزدیکی ایالات متحده به اروپا گردید .

متغیرها :

متغیر مستقل : شاخص های ساختار بین الملل و تحولات داخلی آمریکا
متغیر وابسته : روابط فراآتلانتیک

روش تحقیق

روش تحقیق در این پژوهش روش مطالعه مقایسه ای می باشد .

مروری بر ادبیات پیشین :

آثاری که سیاست یکجانبه گرایی امریکا و رد چندجانبه گرایی و تاثیر آن بر روابط اروپا را مورد بررسی قرار داده اند ، از جمله این آثار مقاله ای است تحت عنوان (Nicole G.Nessoto) در «Reacting to America» سال ۲۰۰۴ در مجله Survival منتشر یافته است . نیکل در مورد سیاست یکجانبه گرایی امریکا و آثار آن بر روابط امریکا - اروپا مطرح می کند که اتخاذ این سیاست از سوی واشنگتن ضربه محکمی به روابط فراآتلانتیکی وارد کرده است . وی در این باره می گوید : رد چندجانبه گرایی سیاسی ، خواه مربوط به کنترل تسلیحاتی ، محیط زیست ، سازمان ملل و حتی ناتو ، بدون شک بارزترین تحول در سیاست خارجی امریکا و نگران کننده ترین موضع برای متحده اروپایی امریکاست . مقاله دیگری که توسط رونالد آسموس ، دستیار ارشد شورای روابط خارجی ، تحت عنوان «بازسازی اتحاد آتلانتیکی» در سپتامبر و اکتبر ۲۰۰۳ در فارین افريز به چاپ رسید که در آن نويسنده ضمن اذعان به شکاف دو سوی آتلانتیک معتقد است که شکاف فراآتلانتیکی پس از جنگ عراق منوط به رشد عدم تقارن موجود در قدرت دو سوی آتلانتیک است . از نظر وی عدم تقارن قدرت باعث فاصله گرفتن ایالات متحده و اروپا در پاره ای موضوعات و ضعف روز افزون همکاری استراتژیک فرا آتلانتیکی قلمداد می شود . از نظر رونالد آسموس دولت بوش می بايست با نگرانی ها و توجهات اروپایی ها ، نسبت به روش یکجانبه دولت وی ، به عنوان بخشی از ایجاد ائتلافی گسترده تر همراهی می نمود . حال آنکه روش یک جانبه گرایانه دولت امریکا منجر گردید که متحده اروپایی

امريكا حتى آنهائي که امريكا را در جنگ حمایت نمودند ، به صورت خصوصی از ضعف رايزنی و ناکارآمدی دипلماتیک دولت امريكا شکایت کنند . از نظر وي ، بازسازی اتحاد امريكا - اروپا نيازمند اين است که دو کشور هدف استراتژیک مشترکی را مبنی بر مقابله با چالش های مهم جاري اتخاذ کنند . اين امر نيازمند عقب نشینی دولت بوش از الگوهای يكجانبه گرایي و عطف توجه به الگوهای معطوف به چند جانبه گرایي است.

مقاله ديگري تحت عنوان «Building a New Atlantic Alliance» توسط جيمز روбин در «فارين افيرز» در ژولاي و اگوست ۲۰۰۸ به چاپ رسيده است . در اين مقاله نويسنده مطرح می کند که دور دوم دولت بوش ، در رابطه با مقولاتی چون رابطه با ايران ، روند صلح ، کره شمالی و مسائل محیط زیست مورد استقبال اروپا قرار می گيرد . به نظر وي تاكيد واشنگتن بر دипلماسي و تغيير جهتش از يكجانبه گرایي و جنگ طلبی به متقادع سازی و سياست خارجی چندجانبه گرا ، تاثير مفيدی بر روابط اروپا - امريكا گذاشته است . وي می افزاید چالش های پيش روی امريكا آسيب وارد ه به مشروعیت جهانی امريكا و ظهور بازيگران قدرتمندي در آسيا و فاجعه ژئopoliticki توريستی ايجاد شده در جهان ، همه و همه قدرت امريكا را در سطح نظام بين الملل متاثر ساخته لذا امريكا برای مواجهه با آنها نيازمند استفاده از نوعی سياست خارجی چند جانبه گرا می باشد . و لذا واشنگتن باید اتحادش را با اروپا بازسازی کرده و به حداکثر برساند ، چرا که آسيب وارد به مشروعیت جهانی امريكا به حصول دوباره حمایت هم پیمانانش نيازمند است .

مقاله دیگر تحت عنوان «نارضایتی فزاینده جهان از سیاست خارجی دولت بوش» به قلم «ریچارد آرمیتاژ و جوزف نای» در همشهری دیپلماتیک به چاپ رسیده است که در آن دو نویسنده اشاره دارند به اینکه رویکرد یکجانبه و تنگ نظرانه بعد از ۱۱ سپتامبر به کانون و محور روابط امریکا با دیگر کشورها، بویژه اروپا تبدیل شد و ایالات متحده را همه دنیا دور نموده است. لذا ایالات متحده در مواجهه با مشکلات پیش رو، ضمن توجه به قدرت نرم بایستی به تقویت اتحادها، هم پیمانی‌ها و چندجانبه گرایی در سیاست خارجی روی آورد.

مقاله دیگری توسط دکتر ابراهیم متقی تحت عنوان «چالش‌های امریکا در خاورمیانه... امنیت مشاع» در همشهری دیپلماتیک نیمه دی ماه ۸۶ به چاپ رسید که در آن نویسنده اشاره دارد که «پایپ و نای معتقدند به مخاطره افتادن هژمونی، طیف گسترده‌ای از مخاطرات امنیتی را برای امریکا و سایر بازیگران بوجود می‌آورد. به نظر آنان اصلی‌ترین روش عبور از بحران این است که اقدامات جدید ماهیت چندجانبه داشته و مسئولیت جمعی کشورها را ایجاد کند».

مقاله‌ای توسط دکتر دهقانی فیروز آبادی تحت عنوان «اتحادیه اروپا و بحران عراق» در فصلنامه سیاست خارجی در زمستان ۱۳۸۳، به چاپ رسید که در آن مقاله نویسنده ضمن اشاره به این که اروپا بهترین شیوه برخورد با بحران عراق را نهادهای چند جانبه‌ای همچون شورای امنیت می‌داند، به شدت در برابر عراق طرفدار روش‌های چند جانبه و روش‌های دیپلماتیک است و تاکید واشنگتن بر روش نظامی را مطلوب نمی‌داند؛ وی می‌افزاید اتفاق نظر و اجماع اروپایی در زمینه مخالفت با

تهاجم یکجانبه امریکا از سوی اروپا در نشست وزرای خارجه اتحادیه در سپتامبر ۲۰۰۲، نشان از مخالفت نهان و آشکار اروپا با طرح حمله یکجانبه نظامی و اصرار بر مدیریت بحران در چارچوب شورای امنیت دارد. بنابراین اتحادیه اروپا سازمان ملل را تنها جایگزین و بدیل یکجانبه گرای امریکا تصور می کرد. لذاست که دو سوی آتلانتیک پس از جنگ عراق بر سر این مساله که باید استراتژی مشترکی را مبنی بر مقابله با چالش های پیش رو اتخاذ کنند، به اجماعی دست یافتند.

دیوید دراگر مقاله ای با عنوان «عراق، سیاست امریکا و آینده اتحاد فرآتلانتیک» در «Strategic In Sights» در ژولای ۲۰۰۵ به چاپ رسانده است که در آن نویسنده اشاره می کند به این که اروپایی ها سال هاست که به طور نظام مند، عناصر حاکمیت دولت را به یک حاکمیت گسترده تر اروپایی واگذار کرده اند و شاید به همین دلیل نیز مداخله یکجانبه گرایی - که به مثابه نوعی ایمان آن را پذیرفته اند - می دانند. لذاست که ایالات متحده جهت دفع چالش های منطقه ای و بین المللی و جهت حفظ همکاری بین المللی بلند مدت با مهمترین متحدان اقتصادی و نظامی، در دور دوم دولت بوش، حرکت هایی را جهت دیپلماسی موثرتر با این کشورها در قالب سیاست «دیپلماسی، دیپلماسی، و دیپلماسی بیشتر» اتخاذ نموده است.

دکتر ابراهیم متقدی در مقاله ای تحت عنوان «تحول در راهبرد دفاع ملی امریکا، از جنگ پیش دستانه تا بازدارندگی منطقه ای»، در فصلنامه راهبرد دفاعی، پائیز ۸۷، مطرح می کند که ایالات متحده در روند بحران های منطقه ای با آمدن رابت گیتس در صدد برآمد تا برای چند جانبه گرایی و رفتار راهبردی امریکا و ائتلاف با متحдан

(اروپایی) ابتکارهای موثری را به کار گیرد . در این ارتباط موضوع جنگ پیش دستانه تحت الشعاع چند جانبه گرایی ، ائتلاف و نهادگرایی قرار گرفت . از سویی شاهد جابجایی رفتار راهبردی امریکا از فضایی پیش دستانه پس از ۱۱ سپتامبر به حوزه بازدارنده و از الگوی معطوف به یکجانبه گرایی به نشانه هایی از چند جانبه گرایی طی سال های ۲۰۰۶ به بعد می باشیم . وی معتقد است این امر را می توان در زمرة مقتضیات ساختاری بین الملل و دگرگونی فضای قدرت بازیگران مورد توجه قرار داد .

ساختار پژوهش

تحقیق مورد نظر شامل ۵ فصل و یک قسمت نتیجه گیری است . در فصل اول که به طرح تحقیق اختصاص دارد ، به طرح موضوع و سئوال و فرضیه اصلی و متغیرها اختصاص یافته است . فصل دوم ، چارچوب نظری پژوهش در قالب دو گفتار می باشد . گفتار اول به رهیافت رئالیسم تهاجمی و گفتار دوم به جایگاه ایالات متحده در این رهیافت می پردازد .

فصل سوم که شامل ۳ گفتار است ، به بررسی روابط فراآتلانتیک در دور اول دولت بوش اختصاص یافته ، به طوری که در گفتار اول نگاهی گذرا به روابط اروپا - امریکا در دوره جنگ سرد و پس از آن پرداخته ایم تا بتوانیم به درستی تغییرات حاصله در روابط دو سوی آتلانتیک را پس از ۱۱ سپتامبر درک کنیم . گفتار دوم روابط اروپا و امریکا را پس از ۱۱ سپتامبر تا جنگ عراق و کمی پس از آن (تا اوایل ژانویه ۲۰۰۴) مورد بررسی قرار می دهد . با بررسی روابط دو سوی آتلانتیک در گفتار دوم که پایان زمامداری بوش در دور اول ریاست جمهوری دولت اوست ، در گفتار سوم به چالش ها و تعاملات دوره نخست ریاست جمهوری بوش پرداخته ایم . چرا که این دوره به دلیل اتخاذ یکجانبه گرایی بوش در حوزه های دفاعی - امنیتی ، سیاسی و مسائل مربوط به حوزه خاورمیانه به شکاف دو سوی آتلانتیک در حوزه های مذکور انجامیده است .

در فصل چهارم روابط فراآتلانتیک پس از بحران عراق تا پایان ریاست جمهوری بوش مورد بررسی قرار می گیرد . فصل چهارم نیز شامل سه گفتار می باشد که در گفتار اول به بازسازی روابط پس از جنگ عراق اختصاص یافته است . در این دوره که ایالات

متحده با چالش های متعددی رو برو می شود و بخصوص بحران عراق که به قول رابت جرویس به پاشنه آشیل دولت بوش تبدیل شده در نهایت به همسویی فرآتلانتیکی و تلاش های چندجانبه گرا منجر می گردد . این همسویی آتلانتیکی در گفتار دوم نوعی حرکت های چندجانبه دولت بوش را در مسائل و مضلات جهانی نشان داده است .

گفتار سوم به طور مفصل و جداگانه ای راهبرد اروپا - امریکا را در قبال بحران هسته ای ایران که مطالعه مورد ماست ، اختصاص یافته است .

در فصل پنجم که کار اصلی و هدف این پژوهش را روشن می کند به مقایسه اروپا - امریکا اختصاص یافته است . لذا در گفتار اول در راستای اثبات فرضیه خود مولفه های موثر در چندجانبه گرایی بوش و ایالات متحده را بررسی کرده و در گفتار دوم از فصل پنجم بازسازی اتحاد آتلانتیکی که متأثر از تلاش های چندجانبه دولت بوش است ، مورد مطالعه قرار می گیرد و در نهایت به نتیجه گیری پرداخته ایم .

فصل دوم

چارچوب نظری پژوهش